

13. *Resolution angaaende Arbejdsvilkaarene indenfor Tekstilindustrien.*

Resolutionen, der blev foreslaaet af den *japanesiske* Arbejderrepræsentant, henviser til en Resolution, der allerede var foreslaaet angaaende dette Spørgsmaal af Konferencen i 1928, og opfordrer Styrelsesraadet til at overveje Foretagelsen af de nødvendige Foranstaltninger til at efterkomme denne Resolution.

14. Endelig vedtoges der en af den *indiske* Arbejderrepræsentant foreslaaet Resolution, hvori Styrelsesraadet opfordres til at undersøge de uheldige Virkninger, som Anbringelse af store Mængder af et Lands Fabrikvarer i et andet Land, særlig til meget lave Priser, har paa dette Lands Arbejders Løn, Beskæftigelse og Levevilkaar.

XIII. Konferencens Afslutning.

Paa Konferencens sidste Dag holdt Præsident *Bramsnæs* en Tale, hvori han gennemgik de betydelige Resultater, der var opnaaet paa Konferencen; han udtrykte herunder sin Glæde over, at Konventionen og Rekommandationen angaaende særlige Systemer for Hvervning af Arbejdskraft var blevet vedtaget enstemmigt, d. v. s. med Tilslutning fra alle de interesserede Parters Repræsentanter, ligesom han fremhævede Betydningen af den vedtagne Konvention angaaende Ferie med Løn. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nedsættelse af Arbejdstiden understregede han, at man havde opnaaet en Konvention, forsaaavidt angaar offentlige Arbejder, der iværksættes eller støttes af Regeringerne, samt at Indførelsen af Arbejdstidens Nedsættelse i Tekstilindustrien var blevet forberedt gennem en almindelig og interessant Diskussion, der forhaabentlig vilde føre til positive Resultater paa næste Conference. For saa vidt angaar de andre Industrigræne, der var blevet drøftet paa Konferencen med Henblik paa en Arbejdstidsnedsættelse, fremhævede Præsidenten, at Flertallet af Konferencen stemte for de foreslaaede Foranstaltninger, men at disse Spørgsmaal ikke var endeligt afgjorte ved de endelige Afstemninger, der kræver en kvalificeret Majoritet paa $\frac{2}{3}$. Han fremhævede endvidere den interessante Diskussion angaaende Direktørens Rapport, i Særdeleshed med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejdernes Ernæring, som Præsidenten ansaa for et meget vigtigt socialt Spørgsmaal. Overfor dem, der maatte beklage, at der ikke var blevet vedtaget et større Antal Konventioner, vilde han, som han allerede havde gjort det i sin Aabningstale, fremhæve, at det ikke blot er Konventionerne, der tæller, naar man skal maale Arbejdsorganisationens Resultater. Den Kendsgerning, at et Spørgsmaal er blevet behandlet paa Konferencen, placerer Spørgsmaalet i Forgrunden, overalt hvor sociale Spørgsmaal diskuteres. Dette gælder ogsaa Spørgsmaalet om Arbejdstidens Nedsættelse. Præsidenten var overbevist om, at den stedfundne Drøftelse af dette Spørgsmaal vilde vise sig at være af virkelig Værdi, naar Spørgsmaalet skulde overvejes i de enkelte Lande.

Præsidenten udtalte sluttelig, at han følte sig overbevist om, at man kunde se paa den internationale Arbejdsorganisations Fremtid med Tillid og Optimisme, og at man ikke paa et Tidspunkt, hvor andre Omraader af det internationale Liv var hæmmet af Vanskeligheder, burde spare nogen Anstrængelse for at styrke Arbejdsorganisationen.

Derefter talte Konferencens Vicepræsident, De forenede Staters Regeringsrepræsentant, *Winant*, som hyldede Præsidenten for den Elskværdighed, Bon-sens, parlamentariske Dygtighed og usvigelige Upartiskhed, hvormed han havde ledet Forhandlingerne, idet han derhos mindede om, at Præsidenten i en Snes Aar havde hørt til den lille Gruppe af Personer, hvis Erfaring og Klogskab havde ledet den internatio-